

12.6.2007

Dnro 4016/4/06

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Jukka Lindstedt

Esittelijä: Oikeusasiamiehensihteeri Kristian Holman

KOTIETSINNÄN TOIMITTAMINEN

1

KANTELU

A arvosteli 21.11.2006 oikeusasiamiehelle osoittamassaan kirjeessä Varkauden seudun kihlakunnan poliisiviranomaisten menettelyä voimakeinojen käyttämisessä kiinniottotilanteessa. A katsoo poliisin käyttäneen liiallisia voimakeinoja toimenpiteensä suorittamisen yhteydessä.

Kantelussaan A kertoo, että poliisi oli tunkeutunut hänen asuntoonsa rikkomalla asunnon ikkunan ja heittänyt rajuihin ottein A:n asuntonsa lattialle käsiraudoilla kahlitsemisen mahdollistamiseksi. A kertoo edelleen, että hänet oli kiinnioton jälkeen siirretty poliisiautoon, jossa hän oli joutunut palelemaanpuolen tunnin ajan. A:n koira oli otettu poliisin säilytettäväksi ja saadessaan koiransa takaisin vapaudenmenetyksen päätyttyä A oli havainnut sen poskessa syvän ja märkivän haavan.

A kertoo edelleen, että hänen palattuaan vapaudenmenetyksensä päätyttyä kotiinsa hänen kotinsa ikkuna oli edelleen rikki ja suojaamaton siten, että hänen asuntoonsa olisi voinut kuka tahansa päästä. Edellä kerrotun lisäksi A arvosteli hänen asiassaan tutkinnanjohtajana toimineen rikoskomisario B:n käyttäytymistä epäasialliseksi. A kertoi B:n todenneen mm. toivovansa, että A muuttaisi pois Varkaudesta sekä kieltäytyneen korvaamasta poliisin toimenpiteen yhteydessä särkynyttä A:n asunnon ikkunaa ja A:lle lääkärin toimesta suoritetusta henkilöntarkastuksesta aiheutunutta laskua.

A pyytää oikeusasiamiestä tutkimaan, oliko poliisin toiminta tilanteeseen nähden oikeasuhtaista ja käyttäytyminen asianmukaista ja kenen maksettavaksi tapahtumasta aiheutuneet kulut kuuluvat.

3

RATKAISU

3.1

Poliisin selvityksistä ilmenevä tapahtumainkulku

3.1.1

Pakkokeinojen käyttö

Poliisilla on ollut tutkittavana epäiltyä huumausainerikosta koskeva asia, jossa mm. A on ollut rikoksesta epäiltynä. Asian johdosta laaditussa tutkintailmoituksessa on todettu, että poliisille oli esitutkintatietojen perusteella ilmennyt syytä epäillä, että A:n asunnosta käsin myytäisiin huumausaineita. Tapahtuma-aikana rikoskomisariona toiminut rikosylikonstaapeli C on selvityksessään kertonut, että

hän oli poliisilaitoksen päällystöpäivystäjän ominaisuudessa antanut 17.8.2005 luvan kotietsinnän suorittamiseen A:n asunnossa.

Vanhempi konstaapeli D kertoo selvityksessään olleensa kenttäjohtajana poliisin suorittaessa kotietsinnän A:n asuntoon. D kertoo, että ennen kotietsinnän suorittamista ikkunan kautta tehdyn tiedustelun mukaan asunnossa oli ollut havaittavissa kirves eteisen sähkökaapin päällä. Poliisi oli katsonut yllätyksellisen kotietsinnän toimittamisen ja asunnossa olleiden henkilöiden kiinniottamisen olevan perusteltua.

Poliisin tunkeuduttua asuntoon sisään rikkomalla asunnon sisäpihalla ollut lasinen ovi, olivat asunnossa olleet henkilöt lähteneet juoksemaan kohti eteistä. Heidät oli otettu välittömästi kiinni ja kahlittu käsirautoihin mahdollisen aseellisen vastarinnan estämiseksi. D:n mukaan käsirautojen käyttö oli ollut tapahtuman yhteydessä perusteltua lievempänä keinona kuin antautua vaaralle joutua painitilanteeseen asunnossa, jossa oli teräaseita ja lasia. D kertoo edelleen, että yleisen työturvallisuuskäytännön mukaisesti henkilö laitetaan maahan kahlitsemisen ajaksi.

D:llä ei ole havaintoa, että poliisi olisi käyttäytynyt epäasiallisesti toimenpiteen kohteina olleita henkilöitä kohtaan.

D:n mukaan tapahtuma-ajankohtana sääolosuhteet olivat sellaiset, ettei poliisiauton sisällä voinut olla niin kylmää, että henkilö olisi palellut siellä vakavasti.

3.1.2

Omaisuuksien suojaaminen poliisin toimenpiteen jälkeen

D kertoo myös, että lasinen ovi, jonka poliisi oli rikkonut asuntoon pääsemiseksi, sijaitsi lukitulla asunnon sisäpihalla asunnon takana. Pihaa ympäröinyt aita oli korkea puinen umpinainen aita, jonka läpi avointa ovea ei näkynyt pihalta. Pihan portti oli suljettu naulaamalla kiinni. D:n mukaan (rikottu) ovi ei näkynyt ulkopuolisille ja ovelelle pääsy olisi edellyttänyt murtautumista pihaan puisen portin läpi. Myöskään vallinneet sääolosuhteet eivät D:n mukaan voineet aiheuttaa vaaraa A:n asunnossa olleelle omaisuudelle.

3.1.3

A:n koiran hoito

Komisario B kertoo kantelun johdosta antamassaan selvityksessä, että A:n asunnosta poliisilaitokselle tapahtuman yhteydessä kuljetettu koira oli sijoitettu poliisilaitoksen autotallissa olevaan koirahäkkiin. Häkin on tarkastanut eläinlääkäri, joka on todennut sen asianmukaiseksi väliaikaiseen ja lyhytaikaiseen eläinten säilytykseen. B:n mukaan mikään ei osoita koiran vammautuneen poliisilaitoksella. B:n mukaan A:n kuvaama vamma on hänen kertomuksensa mukaan jo märkinnyt, joten sen on hyvin todennäköisesti täytynyt olla koirassa jo ennen sen saapumista poliisin hoiviin.

3.1.4

Komisario B:n käyttäytymisen asianmukaisuus

Komisario B kertoo antamassaan selvityksessä, että hän oli puhutellut A:ta ennen hänen vapautumistaan ja kehottanut A:ta pohtimaan vakavasti oman elämänsä tulevaisuutta, jos hän aikoi jatkaa mm. huumausaineiden käyttöä. Lisäksi B kertoo ilmoittaneensa A:lle, että hänen asumisestaan oli aiheutunut taloyhtiön muille asukkaille jopa vakavaa häiriötä ja kertoneensa samalla A:lle taloyhtiön halli-

tuksen harkitsevan jopa asunnon haltuunottoa mikäli häiriöt asunnossa jatkuvat.

Samassa yhteydessä B oli kertonut A:lle, että poliisi tulisi päättäväisesti puuttumaan A:n asunnossa mahdollisesti jatkuvaan rikolliseen toimintaan, ja selvittänyt A:lle korvausvastuuta liittyen ikkunan rikkomiseen poliisin suorittaman tehtävän aikana. B katsoo kysymyksessä olleen "isällinen ja kasvattava tosiasioita A:lle selvittävä puhuttelu, jonka tarkoitus oli herättää A ajattelemaan omaa elämäntilannettaan ja sen suuntaa tulevaisuudessa".

3.2

Arviointia

3.2.1

Pakkokeinojen käyttö

Pakkokeinolain 5 luvun 1 §:n 1 momentin mukaan jos on syytä epäillä, että on tehty rikos, josta säädetty ankarin rangaistus on vähintään kuusi kuukautta vankeutta, tai jos selvittävänä ovat yhteisösaikon tuomitsemiseen liittyvät seikat, saadaan rakennuksessa, huoneessa taikka suljetussa säilytyspaikassa tai suljetussa kulkuneuvossa, joka on sen hallinnassa, jota on syytä epäillä rikoksesta, toimittaa kotietsintä takavarikoitavan tai väliaikaiseen hukkaamiskieltoon tai vakuustakavarikkoon pantavan esineen tai omaisuuden löytämiseksi taikka muutoin sellaisen seikan tutkimiseksi, jolla voi olla merkitystä rikoksen selvittämisessä.

Esine voidaan pakkokeinolain 4 luvun 1 §:n 1 momentin mukaan takavarikoida, jos on syytä olettaa, että se voi olla todisteena rikosasiassa tai on rikoksella joltakulta viety taikka että tuomioistuin julistaa sen menetetyksi.

Pakkokeinolain 1 luvun 2 §:n mukaan poliisimies saa ottaa kiinni rikoksesta epäillyn, joka on määrätty pidätettäväksi tai vangittavaksi. Jos pidättämiseen on edellytykset, poliisimies saa ottaa rikoksesta epäillyn kiinni ilman pidättämismääräystäkin, jos pidättämisen toimeenpano voi muuten vaarantua. Poliisimiehen on ilmoitettava kiinniottamisesta viipymättä pidättämiseen oikeutetulle virkamiehelle. Tämän on 24 tunnin kuluessa kiinniottamisesta päätettävä, onko kiinni otettu päästettävä vapaaksi vai pidätettävä. Kiinni otetulle on heti ilmoitettava kiinniottamisen syy.

Rikoslain 50 luvun 1 §:n 2 ja 3 kohtien mukaan henkilö, joka myy, välittää, toiselle luovuttaa tai muulla tavoin levittää tai yrittää levittää huumausainetta, tai pitää hallussaan tai yrittää hankkia huumausainetta on tuomittava huumausainerikoksesta sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

Saadun selvityksen perusteella sekä kotietsinnän että kiinniottamisen ja pidättämisen muodolliset edellytykset olivat olemassa. Mitä tulee poliisin suorittamien toimenpiteiden oikeasuhtaisuuden arviointiin kotietsinnän kuluessa, on niitä nähdäkseni arvioitava sekä pakkokeinolain että poliisilain säännösten näkökulmasta.

Pakkokeinolain 7 luvun 1 a §:n mukaan laissa tarkoitettuja pakkokeinoja saadaan käyttää vain, jos pakkokeinon käyttöä voidaan pitää puolustettavana, kun otetaan huomioon tutkittavana olevan rikoksen törkeys, rikoksen selvittämisen tärkeys sekä rikoksesta epäillylle tai muille pakkokeinon käytöstä aiheutuva oikeuksien loukkaus ja muut asiaan vaikuttavat seikat. Säännöksessä on ilmaistu pakkokeinojen käytössä sovellettavan suhteellisuusperiaatteen vaatimus. Kotietsinnässä on lisäksi noudatettava niin sanottua vähimmän haitan periaatetta, joka on ilmaistu pakkokeinolain 5 luvun 5 §:n 2 momentissa. Sen mukaan kotietsintä on toimitettava siten, että siitä ei aiheudu haittaa tai vahinkoa

enempää kuin on välttämätöntä.

Poliisilain 27 :n 2 momentin mukaan poliisin toimenpiteet on suoritettava aiheuttamatta suurempaa vahinkoa tai haittaa kuin on välttämätöntä tehtävän suorittamiseksi. Toimenpiteiden on oltava perusteltuja suhteessa tehtävän tärkeyteen ja kiireellisyyteen sekä tilanteen kokonaisarviointiin vaikuttaviin seikkoihin. Poliisi ei saa puuttua kenenkään oikeuksiin enempää kuin poliisin tehtävän suorittamiseksi on tarpeen (3 momentti). Tämä lainkohta ilmaisee poliisitoiminnassa yleisesti sovellettavan suhteellisuusperiaatteen, jonka mukaan käytetyt keinot eivät saa olla epäsuhteessa tavoiteltuun päämäärään.

Poliisimiehellä on poliisilain 27 :n 1 momentin mukaan virkatehtävää suorittaessaan oikeus vastarinnan murtamiseksi, henkilön paikalta poistamiseksi, kiinniottamisen toimittamiseksi, vapautensa menettäneen pakenemisen estämiseksi, esteen poistamiseksi taikka välittömästi uhkaavan rikoksen tai muun vaarallisen teon tai tapahtuman estämiseksi käyttää sellaisia voimakeinoja, joita voidaan pitää puolustettavina. Voimakeinojen puolustettavuutta arvioitaessa on otettava huomioon tehtävän tärkeys ja kiireellisyys, vastarinnan vaarallisuus, käytettävissä olevat voimavarat sekä muut tilanteen kokonaisarviointiin vaikuttavat seikat (2 momentti).

Poliisin on toiminnassaan varauduttava mahdollisiin vaaratilanteisiin. Tässä tapauksessa erityiseen varautumiseen on käsitykseni mukaan ollut perusteita ottaen huomioon ne tiedot, joita poliisi oli saanut ennen A:n asuntoon menoa. On myös huomattava, että poliisin toimintatapaa on arvioitava sen perusteella, minkälaisiin ratkaisuihin poliisi päätyi näiden tietojen perusteella.

Esitutkinta-aineiston perusteella A:n asuntoon suoritettujen kotietsinnän päämääränä oli mahdollisten huumausaineiden etsiminen ja huumausainerikokseen epäiltyjen kiinniottaminen. Kotietsinnän toimittamistavan valintaan on vaikuttanut mahdollisen aseellisen vastarinnan estäminen sekä asunnossa mahdollisesti olevien huumausaineiden hävittämisvaara. Huumausainerikos on varsin vakava rikos, jonka tutkinnan yhteydessä voidaan suhteellisuusperiaate huomioiden sallia voimakkaastikin tutkinnan kohteen oikeuksia loukkaavan pakkokeinon käyttö. Vielä on todettava, että poliisin on useinkin suoritettava arviot pakkokeinojen edellytyksistä kiireellisesti ja varsin vähäisillä tiedoilla vakavankin rikoksen tutkinnan yhteydessä ja että pakkokeinolaissa säädetyt edellytykset ovat varsin tulkinnanvaraisia.

Vastakkaisena intressinä päämäärän tärkeydelle on sen haitan suuruus, jonka aiottu toimenpide aiheuttaa sen kohteena oleville henkilöille. Mitä voimakkaammin ihmisten oikeuksiin aiotaan puuttua, sitä tärkeämpää on arvioida käytettyjä voimakeinoja suhteessa toimenpiteen tarkoitukseen. Kysymys on punninnasta, jossa on otettava huomioon toisaalta rikoksen selvittämistä intressi ja toisaalta oikeusturvaintressi eli pakkokeinon käytöstä pakkokeinon kohteelle tai muille aiheutuvat kielteiset seuraukset.

Tässä tapauksessa poliisilta saadun selvityksen mukaan A:lle ei ollut aiheutunut tosiasiallisesti muuta omaisuusvahinkoa poliisin toimenpiteestä kuin rikottu ikkuna. Myöskään henkilövahinkoja tapahtuman yhteydessä ei syntynyt.

Käytettävissäni olevan aineiston perusteella vaikuttaa myös siltä, että käsirautojen käytölle on ollut olosuhteisiin nähden perusteltu syy. Totean myös, että tämän kaltaisissa tilanteissa, joissa mahdollisesti arvioidaan olevan todisteiden sotkemisvaara, on poliisitaktisesti perusteltua, että poliisi pyrkii rajoittamaan kohdehenkilön toimintaa siten, ettei kotietsinnän tavoite vaarannu. En myöskään katso kerrotut sääolosuhteet huomioon ottaen, että A olisi merkittävästi altistunut sääolosuhteille ollessaan

sijoitettuna poliisiautoon.

Edellä todetun perusteella katson, että asiaa selvitetessä ei ole käynyt ilmi seikkoja, jotka antaisivat aiheutta olettaa kotietsinnän kuluessa käytetyn voimaa suhteellisuusperiaatteen vastaisesti tai muutoinkaan toimitun lainvastaisesti.

3.2.2

Omaisuuksien suojaaminen poliisin toimenpiteen jälkeen

Siltä osin kuin kantelussa on kysymys A:n omaisuuden jälkikäteisestä suojaamisesta poliisin suorittaman toimenpiteen jälkeen, totean seuraavan.

Pakkokeinolain 5 luvun 5 §:n mukaan huone tai säilytyspaikka saadaan (kotietsinnän yhteydessä), jos se on tarpeellista, avata voimakeinoja käyttäen. Toimituksen päätyttyä on sillä tavoin avattu paikka sopivalla tavalla jälleen suljettava (3 momentti). Lisäksi on kiinnitettävä huomiota perustuslain 22 §:ssä julkiselle vallalle säädettyyn yleiseen velvollisuuteen turvata perusoikeuksien, kuten omaisuuden suojan toteutuminen.

Tässä tapauksessa A:n asuntoa ympäröivän korkean umpinaisen aidan portti oli naulattu kiinni poliisin suorittaman kotietsinnän jälkeen. Rikottua ovea ei näkynyt pihalta käsin eivätkä ulkopuoliset olisi päässeet asuntoon muutoin kuin murtautumalla pihan puisen portin läpi (joka oli naulattu kiinni poliisin toimesta). Kysymys on siitä, voidaanko asuntoa kiertävän aidan telkeämisellä suojata omaisuutta asunnossa, jonka lasiovi on rikottu.

Näkemykseni mukaan on jossakin määrin kyseenalaista, voidaanko poliisin suorittamaa toimenpidettä A:n asunnossa olleen omaisuuden turvaamiseksi pitää riittävänä. Myös Itä-Suomen lääninhallituksen poliisiosaston lausunnossa todetaan, että A:n asunnossa olleen omaisuuden suojaamiseksi olisi voitu hankkia vaneri- tai muu suojalevy (peittämään rikkoutunutta ikkunaa). Mielestäni poliisin tulisikin omaisuuden suojaamisessa pyrkiä saavuttamaan sama suojaustaso, mikä omaisuudella on ollut ennen poliisin suorittamaa toimenpidettä.

Lisäksi on huomattava, että perusoikeutena turvattuun hyvään hallintoon osana kuuluva viranomaisten palveluperiaate edellyttää mielestäni, että poliisi ottaisi tällaisessa tilanteessa tarvittaessa omaaloitteisestikin esille kysymyksen omaisuuden suojaan saattamisesta ja avustaisi pyynnöstä ainakin asiasta ilmoittamisessa sellaiselle henkilölle, jolla olisi mahdollisuus huolehtia omaisuudesta. Saadun selvityksen perusteella vaikuttaa siltä, ettei kysymystä omaisuuden suojaan saattamisesta ollut otettu tässä tapauksessa millään tavalla A:n kanssa esille.

Koska asia kuitenkin on hyvin tulkinnanvarainen ja huomioon ottaen poliisin tapahtumapaikalla suorittamat suojaustoimenpiteet A:n omaisuuden varjelemiseksi, ei ilmennyt menettelyä voida kokonaisuutena arvioiden pitää niin vakavana, että kantelu antaisi minulle aiheutta muihin toimenpiteisiin kuin että saatan edellä ilmenevän käsitykseni Varkauden seudun kihlakunnan poliisilaitoksen tietoon ja otettavaksi huomioon vastaisen varalle.

Korostan tässä yhteydessä myös, että vahingonkorvauksista päättäminen ei kuulu oikeusasiamiehen toimivaltaan. Mikäli kotietsinnän kohteella on vahingonkorvausvaatimuksia, lienee syytä ensiksi ottaa yhteyttä Varkauden seudun kihlakunnan poliisilaitokseen ja neuvotella asiasta. Mikäli vahingonkorvausasia on riitainen, siitä päättää viime kädessä tuomioistuin.

3.2.3

A:n koiran hoito

A:n koiran saamaan vammaan liittyvät selvitykset ovat ristiriitaisia. Poliisin selvityksissä viitataan A:n kantelussa todettuun, että koirassa ollut haava oli märkinnyt A:n saadessa koiran takaisin. Näin ollen poliisi on katsonut, että haavan on täytynyt olla syntynyt aikaisemmin kuin poliisin huostassa säilytettyäessä. Lisäksi selvityksissä on todettu, ettei poliisi ollut havainnut koirassa ollutta haavaa. Kysymys on siten koirassa olleen haavan ajallisesta synnystä. Asiaan ei ole saatavissa lisäselvitystä. A:n omaa kertomaa koiran saamasta vammasta ei voida pitää riittävänä näyttönä siitä, että vamma olisi syntynyt poliisin toiminnan johdosta. Näin ollen A:n väite jää näyttämättä toteen.

Kiinnitän kuitenkin Varkauden seudun kihlakunnan huomiota siihen, että tapahtuma-aikana voimassa olleessa sisäasiainministeriön antamassa ohjeessa poliisin suorittamasta eläinsuojeluvonnasta, suojelutoimenpiteistä sekä menettelystä löytöeläintapauksissa (SM-2001-1990/tu-41, voimassaolo päättynyt 31.10.2006) todettiin, että mikäli poliisi joutuu kohdistamaan toimenpiteitä eläimen omistajaan muusta kuin eläimiin kohdistuneesta rikoksesta johtuen, olisi tämänkaltaisissa tapauksissa tarkoituksenmukaisinta mahdollisuuksien mukaan varata eläimen omistajalle tilaisuus järjestää itse eläintensä hoito esimerkiksi sukulaistensa, ystäviensä tai eläinhoitolan kanssa.

3.2.4

Komisario B:n käyttäytymisen asianmukaisuus

Poliisimiehen käyttäytymisestä on säädetty poliisilain 2 §:ssä, jonka 1 momentin mukaan poliisin on toimittava asiallisesti ja puolueettomasti sekä sovinnollisuutta edistäen. Poliisilain 9 a §:n mukaan poliisimiehen on virassa ja yksityiselämässään käyttäytyttävä siten, ettei hänen käyttäytymisensä ole omiaan vaarantamaan luottamusta poliisille kuuluvien tehtävien asianmukaiseen hoitoon. Arvioitaessa poliisimiehen käyttäytymistä otetaan huomioon myös hänen asemansa ja tehtävänsä poliisihallinnossa. Valtion virkamieslain 14 §:n 2 momentin mukaan virkamiehen on käyttäytyttävä asemansa ja tehtäviensä edellyttämällä tavalla.

Poliisimiehen käyttäytymiselle on lainsäädännössämme edellä kuvatuin tavoin asetettu erityisen korkeat vaatimukset. Yksittäiselle poliisimiehelle tämä merkitsee sitä, että hänen on muistettava käyttäytyä asiallisella, luottamusta herättävällä tavalla, sillä poliisimiehen itsestään antama kuva välittyy yleensä kansalaisen silmissä koko poliisikuntaa koskevaksi. Sellaisetkin kärjistyksiset ja sananvalinnat, jotka vielä voitaisiin keskivertokansalaiselle sallia, eivät välttämättä sovi poliisimiehen virkatehtävässään esittämiksi. Sanankäyttö voi toki olla elävää ja värikästäkin olematta silti epäasiallista.

Komisario B on selvityksessään kertonut puhutellessaan A:ta ja kehottaneensa häntä pohtimaan oman elämänsä tulevaisuutta. Lisäksi B on kertonut, mitä seurauksia A:lle voi aiheutua, mikäli häiriöt A:n asunnossa jatkuisivat.

Poliisimies voi tehtäviä suorittaessaan tilanteesta riippuen joskus joutua esiintymään hyvin määrätietoisesti ja tiukastikin. Sinänsä ei ole olemassa estettä sille, että poliisi esitutkinnassa tai muussa yhteydessä pyrkii tekemään asianosaiselle selkoa niistä toimenpiteistä, joihin sillä on laissa säädetyn toimivaltansa rajoissa mahdollisuus ryhtyä rikollisen tai häiritsevän toiminnan johdosta. On kuitenkin huomattava, että poliisilta edellytettävään asiallisuusvaatimukseen sisältyy muun muassa se, että poliisimies – muiden virkamiesten tavoin – palvelee, neuvoo ja auttaa ihmisiä yleisen elämänkokemuksen mukaan hyväksyttävällä tavalla. Asiallisuusvaatimukseen liittyy myös poliisin toiminnan hienovaraisuus.

Tässä tapauksessa B lienee selvittääkseen poliisin toimimismahdollisuuksia A:lle pitänyt hänelle jonkinlaisen tiukkasävyisen puhuttelun ("isällinen ja kasvattava"), jossa on myös sivuttu A:n omaa yleistä elämäntilannetta. Totean tältä osin, että kannanotoissa, jotka koskevat poliisin toimenpiteen kohteena olevan henkilön yleistä elämäntilannetta, poliisin tulisi mahdollisuuksien mukaan välttää sanavalinnoillaan antamasta viranomaisen kanssa asioivalle henkilölle sellaista kuvaa, että poliisi konkreettista virkatehtäväänsä laajemmin "tuomitsisi" henkilön elämäntapoja yleisten moraalikäsitteiden vastaisina. Pidän kuitenkin selvänä, että B:n tarkoituksena ei kuitenkaan ole ollut loukata A:ta.

Korostan tässä yhteydessä yleisellä tasolla sitä, että poliisin tulee pyrkiä toiminnassaan ja sanavalinnoissaan sellaiseen menettelyyn, ettei asianosaiselle herää epäilystä poliisin puolueellisuudesta tai siitä, että poliisi perusteetta häntä jollakin tavoin uhkailisi. Saadun selvityksen perusteella en voi yhtyä kantelussa esitettyyn, että A:ta olisi jollain tavoin B:n taholta uhkailtu tai muutoin epäasiallinen sanavalinnoin esimerkiksi kehoitettu muuttamaan pois paikkakunnalta. Suoranaisten epäasialliseksi katsottavien sanontojen käyttämisestä ei ole saatu riittävästi sellaista selvitystä, että katsoisin B:n menettelyssä lainvastaisesti. On kuitenkin mahdollista, että A on saattanut kokea B:n sinänsä määrätietoiseksi katsottavan puhuttelun henkilöönsä loukkaavaksi.

Saatuun selvitykseen nähden pidän riittävänä, että saatan edellä mainitun näkemykseni viranomais-toiminnalta edellytettävästä hienotunteisuus- ja asiallisuusvaatimuksesta komisario B:n tietoon.

4

TOIMENPITEET

Saatan edellä kohdassa 3.2.2 esittämäni käsityksen poliisin toimenpiteen kohteena olevan henkilön omaisuuden suojaamisesta Varkauden kihlakunnan poliisilaitoksen tietoon. Samalla kiinnitän poliisilaitoksen huomiota edellä kohdasta 3.2.3 ilmenevin tavoin tapahtuma-aikana voimassa olleeseen sisäasiainministeriön ohjeeseen eläimen hoidon järjestämisessä noudatettavasta menettelystä lähettämällä jäljennöksen tästä päätöksestäni Varkauden seudun kihlakunnan poliisipäällikölle.

Lisäksi saatan komisario B:n tietoon edellä kohdasta 3.2.4 ilmenevän näkemykseni viranomais-toiminnalta edellytettävästä hienotunteisuus- ja asiallisuusvaatimuksesta. Tässä tarkoituksessa lähetän jäljennöksen tästä päätöksestäni hänelle tiedoksi.

Lähetän jäljennöksen tästä päätöksestäni myös Itä-Suomen lääninhallitukselle tiedoksi.

Muihin toimenpiteisiin kantelu ei anna aihetta ja sen liitteet palautetaan ohessa.